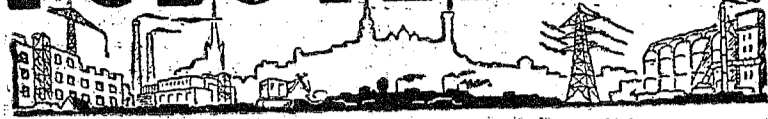

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, rektoraadi, ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 20 Laupäeval, 16. septembril 1961 XIII aastakäik

Kommunism muutub tegelikkuseks

Me oleme tunnustajateks kahe leeri vaheliste vastuolude süvenemisele. Sotsialismi leeris toimub pingeline võitlus ühiskondliku progressi kiirendamise eest, rahvaste kultuuri ja heaolu tõusu eest. Vastaleeris reaktioonäärid aga otsivad üha uusi võimalusi rahvusvahelise olukorra teravaks ajamiseks, relvastuse võidujooksu intensiivistamiseks ja sõja õhutamiseks. See ei ole mitte juhuslik nähtus, vaid tuleb kummagi süsteemi erinevusest. Kõige paremini väljendab sotsialistliku maailmasüsteemi olemust NLKP programmi projekt. Ta väljendab mitte ainult nõukogude rahva, vaid kogu progressiivse inimkonna huvisid. Kõigi kapitalistlike maade töötajad tahaksid, et väherõõmustava sõjahüsteerika õhutamise ja sõjaliste kulutuste suurendamise asemel lubataks neile rahuliku tööstuse arendamist. See tähendaks tööpuuduse likvideerimist, rahva heaolu parandamist, igakülgset teaduse arengut, õigust haridusele, hoolitsust laste eest jne. Ent ei ole ega võigi olla ühtegi kodanlikku parteid, kes seaks endale niisugused ülesanded. Tähtselt viitavad kodanlikud parteid uduse ja haledate väljendustega vabadusele ja demokraatialle, püüdes tööliste tähelepanu kõrvale juhtida peamiselt neid huvitavatest küsimustest.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programmi projekt haarab kõiki uue ühiskonna ülesehitamise küsimusi alates materiaalse külluse loomisest kuni uue inimese kasvatamiseni. Kõik need on omavahel seotud. Selleks, et luua materiaalselt küllust, peab

olema kõrgeltarenenud tööstus. See aga on võimatu ilma teaduseta, mis on ühiskonna tootlike jõudude arengu otsustavaks faktoriks. Samal ajal nõuab tööstuse ja teaduse areng üha rohkem kõrgema ja keskharidusega inimesi. Siit ka partei programmis püstitatud ülesanne: üldise kesk-koolikohustuse kehtestamine, kõrgema- ja keskerihariduse pidev arendamine, õppijate arvu suurendamine.

Programmi kõigi ülesannete täitmine nõuab kõrge teadlikkusega inimesi. Kommunismiehitaja moraalkoodeks näitab, et kommunism ja kõrge moraalsed omadused on lahutamatud.

Partei programmis püstitatud ülesanded on lähedased eranditult kõigi maade töötajatele. Neis peegeldub kõigi ausate inimeste püüe rahule, progressile ja õnnele. Selle eesmärgi täitmine ei riiva mingil määral teiste riikide või rahvaste huve. Kommunismiehitaja moraalkoodeks — see pole üksiku inimese käitumine, vaid kogu meie riigi poliitika printsiip.

Et üles ehitada kommunism, on vaja nõukogude inimeste ausat tööd ning rahu, sest ainult rahu tingimustes on võimalik kõiki neid hiiglaslikke ülesandeid täita. Nõukogude inimesed teavad, et kommunism pole enam ammu ainult unistus kaugest tulevikust, vaid reaalne, lähedane eesmärk, mille jõoned kerkivad üha enam esile meie tänapäevases ja nõukogude inimeste tegudes.

D. ERPORT,
dotsent, filosoofiateaduste kandidaat

Astugem isetegevusringidesse

Tallinna Polütehnilise Instituudi ametiühingukomitee juures töötab isetegevuskubi, millesse on koondunud suurem osa üliõpilasi-istetegevuslasi. Praegu tegutsesid 100-liikmeline nais- ja meeskoor, rahvatantsurühm, puhkpilliorkester. Ülejäänud kollektiivid, s.o. estraadiorkester, näitering, ansamblid ja solistid alustavad tööd oktoobris, kui üliõpilased on suvepuhkusest ja kolhoosidest tagasi pöördunud.

Koorid on meie instituudi kõige suuremad kollektiivid. Mõõdunud sügisel tähistas meeskoor oma 15. aastapäeva, naiskoor aga saab tänava sügisel 10-aastaseks. Mõõdunud kevadel vabariigi kõrgemate koolide ülevaatusel, tunnustati mõlemad kollektiivid vabariigi parimate hulka kuuluvaks. Koorid on oma tegevusaja jooksul sooritanud mitmesuguseid kontsertmatku nii meie vabariigis kui ka väljaspool seda.

Rahvatantsijate segarühm tähistab tänava oma 12. aastapäeva. Selle aja jooksul on kollektiiv läbi teinud väga tõsise arengutee ja püsib pidevalt vabariigi parimate hulgas. Siinjuures võiks märkida esikohta vabariigi kõrgemate koolide ülevaatusel.

Puhkpilliorkestrit hinnati ülevaatusel kui vabariigi ühte parimat kontsertorkestrit. Oktoobris mõõdub sellel kollektiivil 10 tegevusrohkete aastat. Suhteliselt

välkese arvuline, aga tugev kollektiiv, on näitering. Mõõdunud kevadel toodi lavale Vigand «Igavesti haljad palmid». Mainitud lavastus sai kiitva hinnangu osaliseks. Ka estraadiorkester tunnustati kevadel kõrgemate koolide parimaks. Peale eelpoolmainitud tegutsesid veel kooride baasil moodustatud ansamblid ja solistide ring. Väga noor on meie rahvapilliorkester. Kuid tõsise töö tulemusena on ta juba suuteline saatma rahvatantsijaid.

Meie instituudi isetegevuslaste pere on väga vahelduv. See on tingitud eelkõige instituudi kui õppeasutuse spetsiifisest. Igal aastal on lõpetajate hulgas terve rida häid isetegevuslasi. Nende asendamiseks toimub isetegevuskollektiivides igal sügisel konkurss vabadele kohtadele. Kuna õppeaeg instituudis on suhteliselt lühike, siis tuleks juba esimese kursuse üliõpilastel mõelda isetegevuskollektiivide liikmeks astumisele, et juba teisel ja kolmandal kursusel olla väärivad asendajad oma eelkäijatele. Nendel noortel üliõpilastel, kes alates 1. oktoobrist lähevad tööle tööstusettevõtetesse, on muidugi raske endale lisakoormust võtta. Kuid nagu eelmiste aastate kogemused näitavad, saavad paljud noored sellega siiski hakkama ilma, et nende põhitöö — õppimine — selle all kannataks.

Ootame teid, noored üliõpilased!

A. POOBUS

Minnes vastu

Käesolev õppeaasta algus langetab kokku suure ajaloolise sündmusega — ettevalmistustega NLKP XXII kongressiks, kus toimub partei uue programmi ja põhikirja vastuvõtmine. Partei uues programmis on näidatud konkreetsed ülesanded kommunistlikus ülesehitustöös ja kommunistliku ühiskonna arenemise peamised seaduspärasused.

Partei uus programm seab meie instituudi kollektiivi ette vastutustõrkkad ülesanded kommunistliku ühiskonna liikmete kasvatusel. Ta nõuab õppejõududelt, üliõpilastelt, teenistujalt — anda oma parim kommunismi saavutamiseks.

Instituudi poliitilise ökonomia kateedri kollektiiv otsustas võtta aktiivset osa teaduslikust ja ühiskondlikust tööst ning tähistada seda ajaloolist kongressi kommunistliku ühiskonna ehitamise seaduspärasuste ning majanduse senisest üksikasjalisema uurimisega. Kateedri teaduslikus töös otsustati kahe päevateema: «Kommunistliku töö liikumisest vabariigi rahvamajanduses» ning «Majanduslik võistlus kapitalis-

miga» uurimiseks rakendada enamik kateedri õppejõude ja üliõpilaste teadusliku ringi (poliitilise ökonomia ringi) liikmed. Kateedri juhataja sm. E. Inti juhendamisel töötab grupp üli-

NLKP XXII kongressile

õpilasi ja õppejõude kommunistliku töö brigaadide ja lööklaste võistluse seniste tulemuste üldistamisel vabariigi tööstuses, transpordis, kaubanduses. Töö eesmärgiks on välja tuua võistluse üldised jooned, paremate kollektiivide saavutused, võistluse senise organiseerimise puudujäägid ning töötada välja konkreetsed abinõud selle liikumise edasiseks hoogustamiseks.

Kommunistliku töö brigaadide ja lööklaste võistluse uurimine ja üldistamine tehti ülesandeks poliitilise ökonomia ringi liikmetele üliõpilastele I. Hopfeldile, M. Tindile, E. Maaltile, T. Hallikule, T. Koitile, H. Sepalale, L. Sage-nile ja P. Lainevoolule. Üliõpila-

ne I. Hopfeld, M. Tint ja E. Maalt uurivad kommunistliku töö liikumist Narva, Kohtla-Järve ning Jõhvi rajooni ettevõtetes, T. Hallik, T. Koit, H. Sepala — Tartu linna tööstusettevõtetes, L. Sagen ja P. Lainevool uurivad ja üldistavad võistluse tulemusi Tallinnas.

Kommunistliku töö brigaadide ja lööklaste võistluse uurimise

ja üldistamisega vabariigi transpordis tegelevad poliitilise ökonomia ringi liikmed A. Sulakatko, V. Saage ja H. Kibits. Üliõpilane A. Sulakatko uurib seda liikumist Tallinna linna autotranspordiettevõtetes, kuna V. Saage ja H. Kibits üldistavad neid kogemusi teistes vabariigi transportettevõtetes. Grupp töötab kateedri vanemõpetaja O. Pöderi juhendamisel. Vanemõpetajal O. Pöderil on uurimisel kommunistliku töö liikumine vabariigi kaubanduses.

Majandusliku võistluse probleemiga tegelevad kateedri vanemõpetajad I. Soidra ja U. Polinski ning assistent E. Kahk. Viimase juhendamisel töötavad poliitilise ökonomia ringi liikmed Reinberg ja Holm. Peale selle tegelevad kõik ülejäänud kateedri õppejõud vabariigi majanduse edasise arendamise probleemide uurimisega.

Kateedri kollektiivi poolt võeti vastu otsus viia nimetatud teaduslike uurimiste materjalide läbitöötamine lõpule kongressi avapäevaks. Tulemustest esitavad üksikud grupid ettekannd TPI üliõpilaste ja õppejõudude järgneval teaduslikul konverentsil.

O. PÖDER

Lööme käd külge!

Juba kaks nädalat on instituudi ukseid avatud uutele, esimese kursuse üliõpilastele. Nad on jõudnud tutvuda tudengielu esimeste rõõmude ja muredega. Paljudel seni väljaspool Tallinna elanud üliõpilastel on aga tulnud esmakordselt harjuda iseseisva eluga.

Sadadele noortele on saanud uueks koduks meie ühiselamu. Siin tahaks mainida ka meie uusi kortereid Mustamäel. Tõsi momendil ei ela seal veel keegi, kuid igal hommikul ruttab sinna 110 üliõpilast, et kaasa aidata uue ühiselamu kiiremale valmimisele.

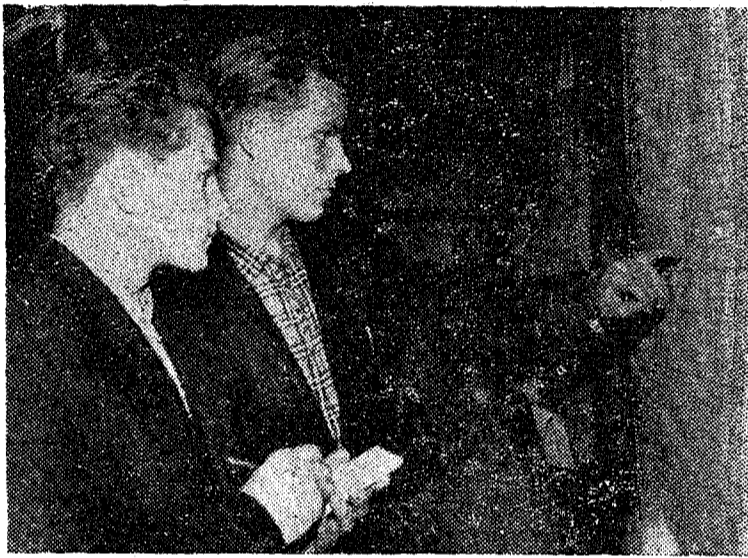
Jah, palju tööd on teinud üliõpilaste käd, enne kui Mustamäe mändide keskele kerkis selle linnaosa esimene viiekorruselise hoone, väga palju on aga veel teha, et see hoone täitaks rõõmsa üliõpilasperega. Aega selleks on jäänud ainult ka k s n ä d a l a t.

Siin peame kõik kaasa aitama. Eriti suured lootused ja ülesanded on pandud esimese kursuse üliõpilastele ja neile, kes hakkavad seda hoonet oktoobris kasutama.

ELKNU TPI ja TPI ametiühingukomitee poolt on koostatud graafik ühiskondlike tööde kohta. Esimene pühapäevak viidi läbi 10. septembril ja sellest võttis osa 52 esimese kursuse energietikut. Edaspidi organiseerime pühapäevakuid järgmiselt: 16. septembril — õpperühmad M-11s, MP-17, MM-16; 17. septembril — õpperühmad IM-11, IM-15, E-11s, E-12, E-14; 23. septembril — õpperühmad K-11s, KS-12, KT-13s, KÜ-14; 24. septembril — õpperühmad AR-11, AV-18, AL-15, AL-15s, E-13s; 30. septembril — õpperühmad AA-19s, AK-16s, AT-14s, AG-13s; 01. oktoobril — õpperühmad MA-12s, MP-14s, MM-13s, MM-15s.

Peale selle tuleb üliõpilastel, kes vajavad elamisvõimalusi ühiselamus, töötada ehitusel igalühel 30 töötundi. Sellega aitame kaasa koristus- ja siseviimistlustööde kiiremale lõpetamisele ning kindlustame oma ühiselamu tähtsasse eksploatatsioonandmise.

ELKNU TPI KOMITEE, TPI AMETIÜHINGUKOMITEE

Kommunistlikud noored Ivo Sööt ja Jaan Soovares tulid instituuti juba praktiliste kogemuste pagasiga. Ivo töötas kaks aastat Valga Teedevalitsuses ja Jaan Tallinna Vesivarustuse ja Kanalisatsiooni Trustis.

Mõlemad noormehed said kaasa suunamiskirja vastuvõtukomisjonile. Nüüd on sisseastumiskatsed õnnelikult möödunud. Esimesed päevad õppetööd instituudis mööduvad alles sisseastumise tähe all. Hiljem jätkavad nad tegutsemist ühiskondlikus töös ja isetegevuses. Mõlemad on ka tublid järgusportlased.

Pildid: Ivo Sööt ja Jaan Soovares (E-13s) tutvuvad tunniplaaniga.

PILK MINEVIKKU

1920 aastal loodi kolmest astmest koosnev Tallinna Tehnikum. Kolmeaastasele, põhiliselt keskkooli programmi haaravale ettevalmistusastele, järgnesid tehnikumi madalam ja kõrgem aste. Esimene neist andis tehnilise keskhariduse, teine, praktiliselt ainult kodanliku Eesti oludes, kõrgema hariduse.

Suureks abiks tehnikumile olid 1922 a. loodud riiklikud töökojad elektrotehnikas, tubevõõpetuses, gaasi-, soojus- ja veemajanduses.

Tehnikum valmistas ette ehituse ja arhitektuuri, masinaehituse, elektrotehnika, tehnilise keemia jt. erialade spetsialiste. 1920. aastal oli õppijaid kõigil erialadel 263 inimest, 1929. aastaks suurenes see arv 539 inimeseni. 1923. aastal lõpetasid Tallinna Tehnikumi esimesed 12 inimest. Kokku valmistas tehnikum oma eksisteerimise perioodil, kuni 1936. a., ette 296 inseneri. Kuid tehnikumi areng ei kulgenud kergelt. Eesti kodanluse poolt väliskapitalile maha müüdüd tööstus kas likvideeriti või ta muutus odava tooraine ja tööjõu allikaks, kus peremehtesid võõramaised spetsialistid. Ilma areneva tööstuseta ei olnud perspektiiv ka kõrgemal tehnilisel õppeasutusel.

Sellest tuleneski, et kogu oma tegevuse kestel ei saanud tehnikum riigilt regulaarset rahalist toetust. Peamiseks tulude allikaks oli õppemaks (50%) ja teised õppijatele võetavad maksud. Õppejõudude palgad olid niivõrd

madalad, et elatusvahendite hankimiseks pidid nad töötama põhikohaga tööstuses. Sellest saatusel ei pääsenud isegi tehnikumi direktor. Õppemaksust ei olnud vabastatud ka kõige raskeimates majanduslikes tingimustes olevad üliõpilased. Kodanliku valitsuse suhtumist tehnikumi näitab eraldat ka see fakt, et kui 1927. a. tuli vabastada ruumid Pikk t. 20, ei leidnud tolle aegseid juhtivad tegelased tehnikumile uusi ruume. Mõni isegi niikaugale, et Laidoner, peapiiskop Rahamägi jt. nõudsid õppeasutuse täielikku likvideerimist, põhjendades seda sellega, et iga aasta vajab vabariik vaid 15—18 uut inseneri, kelle ettevalmistamiseks ei ole vaja Eestis omaette õppeasutust.

Esimeseks sammuks teel tehnikumi likvideerimisele, oli 1924. aastal keemiaosakonna sulgemine. 1929. aastal ei teostatud vastuvõttu ka allesjäänud kahte — ehitus- ja mehaanikateaduskonda. Lasti lõpetada vaid eelmistel aastatel sisseastunud. Lahkus ka tehnikumi õppejõudude kaader. Kui 1922. a. töötas tehnikumis 57 õppejõudu, siis 1932. a. oli neid alles veel 14.

Avaliku arvamuse petmiseks alustatud diskussioon tehnikumi avamiseks Tartu Ülikooli juures ei viinud ühegi konkreetse sammuni. Maad haaranud majanduskriisi ja terava sisepoliitilise võitluse käigus vähendati ka Tartu Ülikooli riiklikke sissetulekuid.

V. ARHANGELSKI

Juulikuu algul saabusime neljakesi: Andres Jürison, Hain Karu, Aavo Tomingas ja allkirjutatu Jõgevale, kus meil seisis ees kuuenädalane tööstuspraktika Teedehituse Valitsuse nr. 3 objektidel.

Kuna see oli meie esimene erialane praktika, siis on arusaadav, ei olime kärsitud ja uudishimulikud teada saama kõike oma lähemast tulevikust.

TEV nr. 3 ülem sm. Veski tutvustas meile lühidalt olukorda praktikakohal ja andis ka esimesed juhtnöörid.

Igaks juhaks kirjutati üles meie passandmed, leppisime kokku tasu suhtes ja järgmisel päeval sõitsime juba trassile.

Lõik ise oli küllalt pikk — 32 kilomeetrit. Tööde juhataja — mõeldunud aastal TPI lõpetanud noor insener Mart Kumpas — tundis meie saabumise üle suurt rõõmu, tööd meie jaoks jätkus ja

bridžikätest ei tulnud nüüd ka puudu.

Elukohaks jäi meile Omedo teemeistri maja (9 km Mustveest). Uhelpool maja helkis Peipsi muutlik pind, teisepool voolas kalarohke, laisk ja sügav Omedo jõgi, millest kaugemal üles sibula ja kurgipõldude paistis

Teid ehitamas

tüüpiline vooremaastik, mille maalilisust hiljem trassil korduvalt imetlesime. Eriti kenad olid väikesed järved põliste metsade rüpes. Iga sellise järvekese avastamisel oli tunne nagu oleksime esimesed inimesed selles ürgselt metsikus kohas.

Töö oli meil mitmekesine. Kõigepealt saime endile kõik geodeetilised tööd trassil ja neid ei olnud vähe: sihi taastamine, muldkeha laiuste märkimine, kõ-

verate kandmine loodusesse ja loodimine, loodimine, loodimine. Tänu sellele käisime 32 kilomeetrise trassi mitu korda jala läbi.

Vahest usaldati meile ka kruusa ja bituumeni veo organiseerimine trassil. Aavo Tomingas, näiteks, juhtis Mustvee poolses otsas mustkatte valmistamise töid.

Üldse pidasime hästi meeles dots. R. Ambrose sõnu, millega ta meid praktikale saatis: «Käige ringi võimalikult palju ja kindlasti lahtiste silmadega!» Seepärast pole ime, et esimestel päevadel sõitsime autodega maha 80—100 km päevas ja püüdsime pääseda kõikjale, kus midagi huvitavat näha võis. Üldse tutvusime kõikide töödega, mis ühe tee ehitamisel teha tuleb.

Kõige rohkem pakkus huvi uute skreeperite töö jälgimine. 11 m³ kopamahuga hüglased, esimesed neli ENSV-s, ei kõitnud mitte ainult meie tähelepanu. Ka kohalikud elanikud peatasid tihti hobused ja vaatasid üksisilmi seninägematuid masinaid, mille ratta kõrgus juba ületas paraja hobuse kasvu. Need Valgevene NSV-s valmistatud skreeperid D-357 ületasid igasugused lootused ja said igati kiitva hinnangu oma laitmatu «tervise» ja suure tööjõudluse tõttu.

Huvi pakkusid ka lõhkamistööd. Otsa kruusakarjääris lasti õhku terve varisemisohus olnud mäenõlv.

Võib öelda, et meie uudishimu rahuldati täiesti. Igale küsimusele, mis meil kerkis, saime alati vastuse. Muljete ja kogemuste hulk kaalus üles kõik viperused, mis vahel juhtusid tulema.

Peab ütleva, et praktikalt saime rohkem teadmisi kui lootsime algul ja et meid seal ka vaja läks, seda kinnitab see, et A. Tomingas ja H. Karu pärast praktika lõppu ei mõelnud puhkusele, vaid nõustusid ettepanekuga töötada edasi Jõgeva Teedehituse Valitsuse käsutuses.

R. EENDRA,
(EA-74)

Uued skreeperid D-357.

Üliõpilased-kinoamatöörid kohtusid Tallinnas

1961. a. kevadel toimus Sverdlovskis polütehniliste instituutide kinoamatööride üleliiduline nõupidamine. Seal tärkas idee hakata välja andma üleliidulist polütehniliste instituutide vahelist kinoajakirja «Polütehnik».

Ajakirja redaktsioonikolleegiumi valiti igast polütehnilisest instituudist üks esindaja, ajakirja toimetusse 6 liiget ning ajakirja väljaandmise kohaks (kuhu satub ajakirja jaoks materjal) otsustati jätta Uraali PI amatöörkinostuudio «Boks-film». Esimene üleliiduline kinoamatööride nõupidamine lähendas vennasvabariikide üliõpilasi — kinohuvilisi, kelle vahel toimus pidev kirjavahetus ja kinoalaste kogemuste vahetamine, kuid ei täitnud oma põhiülesannet — anda kevadeks välja esimene ajakirja number. Ajakirja idee, ülesanne ja temaatika jäi paljudel ebaselgeks.

Selle küsimuse juurde asusid uuesti polütehniliste instituutide

kinoamatöörid II üleliidulisel nõupidamisel, mis toimus 24. kuni 29. augustini k.a. Tallinnas. TPI amatöörkinostuudio baasil ja kuhu kogunes esindajaid 18-st üliõpilaste-kinostuudiost.

Nõupidamise esimesel istungil vahetati kinoalaste kogemusi, korrigeeriti «Kiievi» kassette (kus seda küll tehtud ei ole), vesteldi sellest, kes mida on filminud, millised raskused selle juures on tekkinud, kuidas on lood valgusega, heliga, inventariga. Järgmisel istungil, mille avas «Polütehniku» toimetaja A. B. Fjodorov, kinnitati «Polütehniku» esimese ja teise numbril kindel väljalaskekuupäev ja konkreetsed süžeed, mida iga amatöörkinostuudio saadab «Polütehnikule».

«Polütehnik» on mõeldud üliõpilaste üleliiduliseks ajakirjaks, mis kajastab meie maa üliõpilaste elu tootmises, õpingutes, vabal ajal ja teaduslikes uuri-

mistöödes. Tema ideeks on tugevdata meie maa üliõpilaste vahelist sõprust ja koostööd. «Polütehniku» ülesandeks on tõmmata kaasa uut kaadrit tegeleva kinoamatöörismiga, populariseerida Üliõpilaste Teadusliku Ühingu raames tehtavat tööd ja vahetada kogemusi kinoalal.

Nõupidamise käigus vaadati amatöörkinostuudiode poolt valmistatud filme, mis olid peamiselt 35 mm-sel kinofilmil. Sealhulgas vaadati ka Bukaresti PI kinokroonikat «Laager mägedes». Nõupidamisest osavõtjad tunnistasid parimateks filmideks Harkovi Polütehnilise Instituudi, Moskva Avioinstituudi ja Uurali Polütehnilise Instituudi filmid, millised kroonika alal on võrreldavad professionaalide tööga. «TPI Film» tuli välja 2 kitsasfilmiga: «Üliõpilaste suvi» ja «Inimesed, olge valvsad». Viimane sai sooja vastuvõtu osaliseks. «TPed.I Film» esitas kinokroonika, mis oli võetud Moskvas ülemaailmsel kinofestivalil ja oli äärmiselt huvitav.

Vabadel momentidel tutvusid nõupidamisest osavõtjad Tallinnaga, käisid eeskursioonidel, teatris jne. Neile meeldis linn oma roheluse ja puhta välimusega. Eriti vaimustas neid vanalinn oma arhitektuuriliste mälestusmärkidega, mis nagu ütles üks Moskva delegatidest, lihtsalt käskivat filmida. Ja seda nad tegidki.

Jääb loota, et seekord sai kõigile osavõtjatele selgeks nende ülesanne ajakirjale kaastöö tegemise ja et «Polütehniku» number ilmub õigeaegselt NLKP XXII kongressi avapäevaks. 29. augustil lõpetas nõupidamine oma töö. Sõbralik huvastijätt Balti vaksalis, viimased käepigistused, aadresside vahetused... — jälleagemiseni Harkovis 1962. a. veebruaris, 3-ndal «Polütehniku» toimetuse kolleegiumi nõupidamisel.

R. KRISTJUHAN

L. RANDMA

Eesti NSV kergejõustiku meistrivõistlused Viljandis on lõppenud. Võistkondlikus arvestuses tulime 1204 punktiga esimeseks, võites tihedas konkurentsimaanoorte spordiühingut «Jõud», «Kalevi» vabariiklikku koondist ja meie põlist rivaali TRÜ'd.

TPI-le punkte tuues pingutasid 45 võistkonna liiget õige tublisti. Suurima «saagi» tõi Koplisse LIIVIA HÄRSING (IM-71): kolm kuldmedalit ja ühe hõbemedali ning lisaks veel Eesti NSV rekord 400 m jooksus 56,3. Väsimatuks üliõpilaseks oli A. PALMER (E-41), kes ligi neli ja pool tundi oli võistlustules 20 ja 30 km käimises ja kes selle aja vältel saavutas ühe neljanda koha ja pronksmedali.

TPI esikoha saatus otsustati lõplikult kümnevõistluses, kus E. KALISSAAR (E-11), kes varem esines edukalt 200 ja 400 m tõkkejooksudes, suutis väarikalt assisteerida pronksmedali omaniku T. KESKÜLA (E-91), ja saavutas neljanda koha.

Mainimata ei saa jätta esimese

kursuse üliõpilast M. NURMET (E-12), kes tõi kaasa hõbemedali 400 m jooksus, T. KITSINGU (AT-74) medaleid kiirjooksudes, töökalt kesk- ja pikamaajooksijat E. MAASIKUT (AA-79), kes 1500 m, 5000 m ja 3000 m takistusjooksus võisteldes tõi TPI-le 79 punkti. Värskeks Eesti NSV meistriks tuli vasarahvites M. ORN (AA-39O) ja kolmikühpes G. VASSILJEV (MM-85).

Toreda panusega tulid toime ka TPI spordiklubi liikmed, insener V. SPIRKA, kes tõi 5000 ja 10 000 m jooksudes TPI-le 44 punkti, kettaheitja meister E. ERIKSON ning 800 m jooksu üllatusvõitja R. TULP.

Pingsa õppetöö ja tööstuspraktika kõrval läbi viidud tõsine ja hoolas ettevalmistus ning TPI-lastele väarikas esinemine võistlustel, leidis vastava hinnangu TPI juhtkonna poolt, mis kajastub TPI rektori vastavasisulisel käskkirjas.

T. KESKÜLA,
TPI Kergejõustikusektsiooni esimees

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI REKTORI

Käskkirj nr. 1407/k.

5. 09. 1961. a.

Eesti NSV 1961. a. kergejõustiku esivõistlustel Viljandis esines märkimisväärse tublidusega, kollektiivsuse ja eduga Tallinna Polütehnilise Instituudi koondvõistkond treenerite dotsent Ruudi Toomsalu, vanemõpetaja Olav Karikose ja õppeülesannete täitja Harry Aumere juhatusel. Instituudi võistkond võitis esmakordselt Eesti NSV meistri nimetuse võistkondlikus arvestuses.

Märkides kergejõustiku võistkonna eeskujulikkust esinemist võistlustel

1. Avaldantänu Tallinna Polütehnilise Instituudi kergejõustiku võistkonnas kaasavõistlenud üliõpilastele ja teenistujatele, tšest esile alljärgnevat üliõpilasi ja spordiklubi liikmeid:

Energeetikateaduskonnast — Arvi Soometsa, Peeter Varrakut, Arvo Pritsi, Enn Maasikut, Paul Tamme;

Ehitusteaduskonnast — Martin Nurmet, Ants Palmari, Tõnu Keskküla, Enn Kälisaart, Ulo Läätsa, Helle Lillimurme;

Mehaanikateaduskonnast — Georgi Vassiljevit, Jaan Järvet, Aadu Krevaldit;

Keemia-mäeteaduskonnast — Viiru Karumaa, Helve Kenapead;

Insener-majandusteaduskonnast — Jaan Niinet, Liivia Härsingut, Anne Viulukast, Vilja Laasbergi, Malle Tennosaart;

TPI Spordiklubist — Rein Tõlpi, Enn Eriksoni, Valdek Spirkat, Henno Tarmi.

2. Avaldan tänu dotsent Ruudi Toomsalule, van. õp. Olav Karikosele ja õppeülesannete täitjale Harry Aumerele eduka töö eest TPI võistkonna heade võistlustulemuste kindlustamisel.

A. AARNA,
TPI rektor

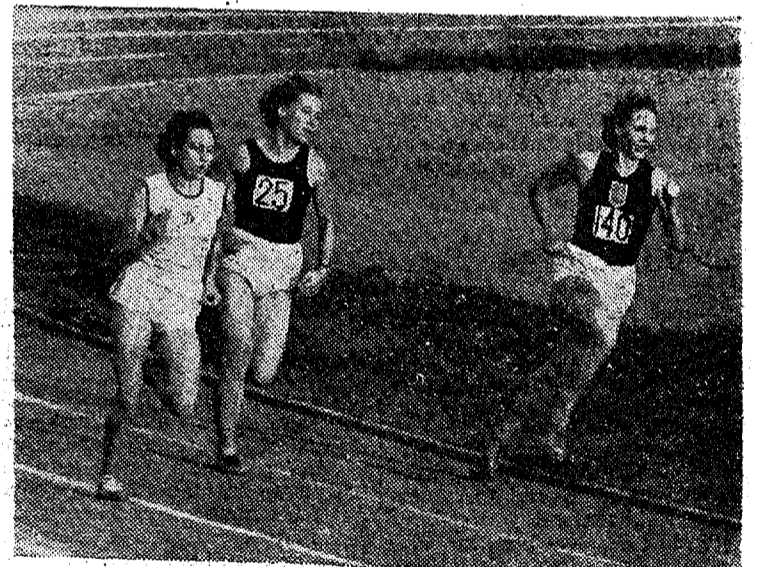

Foto: L. Härsing (140) moskvalase V. Podoprigova ja L. Eeriku ees teel võidule 400 m jooksus. G. Vaidla foto

Nemad puhkasid tuusikutega

Iga aastaga suureneb meie maal aastaringset töötavate puhkekodude, sanatooriumide ja turismibaaside võrk.

Võrdsest kõigi töötajate ja teenistujate kasutatavad puhkeasutisi ka üliõpilased.

Nii veetsid paljud meie instituudi üliõpilased oma suvepuhkuse puhkekodus, sanatooriumis või turistina, kusjuures tuusikut hankis neile ametiühingukomitee 30% osamaksumu.

Nii viibisid juunis Võsu puhkekodus üliõpilased Eve Rivis (KS-82), Tamara Isajeva (E-85), Boris Isajev (O-105), ja teised, juulis Majori puhkekodus aga Tiia Vaikna (IR-102). Turismimarsruudil «Vanad vene

linnad» viibisid üliõpilased Tiina Vihlem (KT-43) ja Mare Laanpere (KT-43), turismimarsruudil «Kaukaasia ja Musta mere rannik» aga üliõpilane Balmar Kookota (AT-44).

Tervist ravima sõitsid Pärnu sanatooriumi augustikuul üliõpilased Enno Kõstner (K-41), Mati Kull (MP-87), Tiia Koit (IM-51) jt. Klooga puhkealaagrit külastati aga tervete rühmade kaupa.

P. SIIL
Toimetaja O. PÖDER
Organ партбюро, дирекции, комитетов ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.